

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.655/2016/4.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Mudráné Dr. Láng Erzsébet előadó bíró, Dr. Tergalecz Eszter bíró

A felperes: felperes neve(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. ... ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: Dr. ... jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 25.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. május 2-án kelt 1.K.27.470/2015/24. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.470/2015/24. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000.- (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 465.600.- (négy százhatvanötezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Felperes tevékenységi köre vasáru, festék és üveg kiskereskedelem. 2011. márciusban vállalkozási szerződést kötött a ... S.r.o. (a továbbiakban: S.r.o.) céggel, melynek értelmében a felperes vállalta 35.000 db műszaki rajzon megadott termék (hidraulika tömszelence) gyártását a megrendelő által biztosított anyagokból, és annak leszállítását a megrendelő telephelyére. A felperes a vállalkozási szerződés teljesítéséhez alvállalkozóként a ... Bt.-t (a továbbiakban: Bt.) vette igénybe, a Bt. pedig további alvállalkozót a ... Kft.-t (a továbbiakban: Kft.). Az ügylettel kapcsolatban a felperes 2011. december hónapra a Bt. által kibocsátott számlák után 4.655.625.- forint áfa tartalmat helyezett levonásba.
- [2] Az elsőfokú adóhatóság felperesnél pénzüsszeg kiutalása előtti bevallások utólagos vizsgálatát végezte áfa adónemben és megállapította, hogy a felperes az adólevonásra nem volt jogosult, a számlák nem hitelesek, azok nem valós gazdasági eseményt takarnak. A Kft. a számlában foglalt munkát nem végezhetette el, amiből következően a Bt. által befogadott hiteltelen számla változatlan tartalmú (tárgyú) továbbszámázása is a - gazdasági esemény lényegi tartalmát érintő - hiteltelenségét vonja maga után. Az adóhatóság határozatával a terhére összesen 4.674.000.- forint adókülönbözetet rögzített, mely jogosulatlan visszaigénylésnek minősült és adóbírságot vont maga után.
- [3] A fellebbezés nyomán eljáró alperes 2015. március 16-án kelt 2928648119. számú határozatával annyiban változtatta meg az elsőfokú határozatot, hogy 2011. december hónapra 74.000.- forint következő időszakra átvihető követelés különbözetet állapított meg, (mely ezáltal nem képezett bírság alapot sem), ezt meghaladóan az elsőfokú hatóság döntését helyben hagyta. A változtatásra azért volt szükség, mert noha az elsőfokú határozat indokolása tartalmazta az adózó javára szóló, következő időszakra átvihető 74.000 Ft követelés összegét, de a rendelkező részből kimaradt.
- [4] A levonható áfával kapcsolatban kifejtette az alperes, helyesen állapította meg az elsőfokú hatóság a számos bizonyíték együttes értékelése alapján, beleértve a gyártási időszükségletre vonatkozó modellszámítást is, hogy a számlákon szereplő tömszelence mennyiség a rendelkezésre álló gyártói erőforrásokkal nem volt kivitelezhető.
- [5] Felperesnek a feltárt bizonyítékok tanúsága szerint tudnia kellett arról, hogy az általa befogadott számlák hiteltelenek, a számlán feltüntetett gazdasági esemény a láncolatban résztvevő felek között az abban rögzített módon nem jöhetett létre. Kiemelte, hogy a felperesi képviselő közeli ismeretségben illetőleg baráti kapcsolatban állt a számlázási láncolatban résztvevő társaságok ügyvezetőivel, a felperesi cég tulajdonosának fia pedig egyben a Kft. alkalmazottja is volt.

A kereseti kérelem

- [6] Felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú

határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte azzal az indokkal, hogy az adóhatóság a tényállás-tisztázási kötelezettségének nem tett eleget. Felperes a keresetleveléhez bizonyítékokat csatolt annak alátámasztására, hogy a gazdasági esemény valójában megvalósult. Így külső és belső bizonylatokat, átvételi elismervényeket, számlákat, szállítóleveleket, továbbá rendelkezésre állt a Bt. ügyvezetőjének Pajzs Lajosnak a nyilatkozata, szakmunkás bizonyítványa, a Kft. volt ügyvezetőjének Nagy Árpádnak a nyilatkozata, valamint az általa rendelkezésre bocsátott fénykép felvételek, a Kft. szállítólevelei, számlái, a felperes főkönyvi kivonata és a műhely kölcsönbe adását alátámasztó kölcsönszerződés is.

- [7] Hivatkozott a felperes keresetében arra, hogy az S.r.o. főkönyvi kivonatából megállapítható, hogy a felperesnek az S.r.o. felé kibocsátott és az adóhatósági eljárás során bemutatott számlái a társaság könyvelésében maradéktalanul megtalálhatók. Ezek a tények figyelmen kívül maradtak, a hatóság nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § e) pontjában foglalt indokolási kötelezettségének, és a bizonyítási eljárás során nem merült fel olyan tény, körülmény, amely az ügylet csalárd voltát és a felperes adókijátszásban való részvételét támasztotta volna alá. Hivatkozott felperes az Európai Unió Bírósága (EUB) gyakorlatára, valamint arra, hogy a Bt. és a Kft. tekintetében lefolytatott adóvizsgálat megállapításai sem a teljesítés hiányán alapultak.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Hivatkozott az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 127. § (1) bekezdés a) pontjára, 120. § a) pontjára, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 165. § (2) bekezdésére. Kifejtette, hogy jelen ügyben egy láncszerződés jött létre, így ennek ismérveit kellett vizsgálni. A tényállást az adóhatóság teljes körűen feltárta, a dokumentumokat beszerezte, a felperes tudattartalmának vizsgálatával teljes körűen teljesítette a kötelezettségét. A bíróság is utalt az EUB joggyakorlatára, kiemelve, hogy akkor sem gyakorolható az adólevonási jog valamely dokumentum, számla alapján, ha az egyébként a formai követelményeknek megfelel, de a teljesítés objektív körülményei alapján megállapítható, hogy az adólevonási jogra csalárd módon, visszaélésszerűen hivatkozott az az adóalany, aki számára a levonási jogot megalapozó terméket értékesítették, illetőleg szolgáltatást nyújtották. Tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ezen ügylettel az eladó, illetőleg szolgáltató vagy valamely korábban eljáró gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban vesz részt. Márpedig a Kft. és a Bt. vonatkozásában lefolytatott kapcsolódó vizsgálatok ismeretében hozott jogerős határozatával az adóhatóság megállapította, hogy a

tömszelence gyártása a számlában szereplő felek között, a számlában feltüntetett módon nem jöhetett létre a Kft. a gyártáshoz szükséges személyi és tárgyi feltételekkel nem rendelkezett.

- [9] Feltárta az adóhatóság azon objektív tényezőket, amelyek bizonyítják, hogy a felperes a csalárd magatartás folytatásáról tudott, illetve kellő körültekintés mellett tudhatott volna. Felperes ügyvezetője az adóhatósági eljárásban több alkalommal is nyilatkozatot tett, melynek során előadta, hogy a tömszelencéket bér munkában készítette egy olyan Bt.-vel, akinek nem volt alkalmazottja, az ügyvezetőjéről pedig - bár a felperes gyermekkori barátja volt - nem tudta kétséget kizáróan megmondani, hogy szükséges szakmai ismeretekkel a fém megmunkálás terén rendelkezik-e. Nem győződött meg a vele szerződő fél teljesítéshez szükséges személyi és tárgyi feltételeiről. A Bt. alvállalkozójaként a teljesítésben résztvevő Kft.-t pedig annak ellenére nem tudta megnevezni, hogy annak alkalmazottja a felperesi társaság másik tulajdonosának fia.
- [10] Az ellenőrzés elmaradása okozati összefüggésben állt azzal, hogy a felperes nem ismerte fel az adókijátszásban való részvételét. A felperes olyan dokumentumokat, bizonyítékokat nem terjesztett elő, amely az alperesi határozatban megjelölt objektív körülmények cáfolatára alkalmas lett volna. Az adóhatóság vizsgálta a láncolat minden elemét, beleértve az S.r.o. könyvelési anyagát is, nem maradt ki tehát a vizsgálatból a gazdasági eseménnyel összefüggésben egyetlen láncszem sem.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet hatályon kívül helyezést, az ügyben eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy a bíróság megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. § (3) bekezdésből eredő tájékoztatási kötelezettséget. Nem elégítette ki a tájékoztatási kötelezettséget a Pp. 3. § (3) bekezdésére és 164. § (1) bekezdésére utaló általános tájékoztatás, figyelemmel az 1/2009. (VI.24.) PK vélemény 1., 4. és 8. pontjaira is. A tájékoztatás azért volt elégtelen, mert az elsőfokú bíróság bizonyítandó tényként a gazdasági esemény létrejöttét jelölte meg, nem pedig a csalárd ügyletben való részvételt alátámasztó alperesi körülményekkel szembeni bizonyítást.
- [12] Másodsorban hivatkozott a felperes arra, hogy már a keresetében megjelölte a bizonyítékait, melyek a gazdasági esemény számlán szereplő felek közötti megvalósulását támasztották alá, amit még további bizonyítékokkal is kiegészített arra nézve, hogy a számlakibocsátó és annak alvállalkozója rendelkezett a szükséges személyi és tárgyi feltételekkel. A szakmai ismereteket a szakmunkás bizonyítványok, a tárgyi feltételeket pedig fénykép

felvételek, műhely bérleti szerződésről szóló dokumentumok, átvételi elismervények, szállítólevelek támasztják alá. Kifogásolta, hogy a bizonyítékokat sem a gazdasági esemény létrejötte, sem a csalárd eljárásról való tudattartalom vizsgálata során nem vette figyelembe a bíróság, amivel megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdését, a bizonyítékok önmagukban és összességében való értékelését. Szerinte a bíróság a tényállás megállapítása során nem vette figyelembe felperesi kereset azon részét sem, amelyben arra hivatkozik, hogy a Bt. és a Kft. vonatkozásában tett megállapítások nem a teljesítés hiánya miatt marasztalták el a felperesi alvállalkozót.

- [13] Nem értékelte a bíróság a felperesi kereset azon részét sem, amely az EUB Halifax és Társai, valamint Part Service Srl. ügyben hozott ítéleteire hivatkozott azon aspektusból, hogy a felek közötti gazdasági kapcsolat a megjelölt és csatolt bizonyítékok alapján nem adóelőny megszerzésére irányult. Az elsőfokú bíróság ítélete ellentétes a Pp. 213. § (1) bekezdésében foglaltakkal is, mert nem terjed ki valamennyi kereseti kérelemre.
- [14] A bíróság egyoldalúan csak az alperesi bizonyítékokat, érveket vette figyelembe, a felperesét nem, noha azok igazolhatták volna, hogy a szerződő felek képesek voltak a számlán szereplő gazdasági esemény teljesítésére. Okfejtése szerint a számlabefogadó tudati elemeinek vizsgálatára nem is volt szükség, ha azt állítja az alperes és a bíróság, hogy kizárólag hiteltelen számlák továbbszámlázására került sor. Felperes szerint mindezen ellentmondások feltárására csak egy új eljárásban lenne mód, tehát az elsőfokú bíróság ítélete ellentétes a Pp. 221. §-ban foglalt, az ítélet indokolásával kapcsolatos szabályokkal is.
- [15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [17] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során, a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálat tárgya az elsőfokú jogerős ítélet jogszerűségének megítélése.
- [18] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okokból nem jogszabálysértő.
- [19] A Pp. 3. § (3) bekezdése értelmében a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésztettségének jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a

jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

- [20] A Pp. 206. § (1) bekezdés szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [21] A 213. § (1) bekezdés értelmében az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben, illetőleg a 149. § alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre.
- [22] A 221. § (1) bekezdése értelmében az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével. Hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.
- [23] A felperes a bíróság eljárásával összefüggésben a Pp.-nek a fent felhívott szabályai megsértését kifogásolta. A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel mindenek előtt az alábbiakat rögzíti: A felperesi társaságnál az adóhatóság ugyanezen tárgykörben 2011. szeptember hónapra is ellenőrzést végzett. Abban az ügyben is jogorvoslattel élt a felperes, mely végül a Kúria Kfv.I.35.652/2016/4. számú ítéletével zárult. A Kúria jelzett ítéletével hatályában fenntartotta a keresetet elutasító elsőfokú jogerős ítéletet. A Kúria ennél fogva jelen perben rögzíti, hogy - a lényegi tényállási azonosságra is figyelemmel - tekintettel volt a másik tanács ítéletében foglaltakra, melynek jogi okfejtését osztja, attól eltérni nem kíván.
- [24] A Kúria jelen ügyben is rámutat, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok újraértékelésére, felülmérlegelésére nincs lehetőség. Erre csak akkor van mód, ha az elsőfokú bíróság tényállást egyáltalán nem állapított meg, vagy a megállapított tényállás hiányos, illetve iratellenes megállapításokat tartalmaz, továbbá, ha a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte. A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság ítéletével összefüggésben ez nem volt tapasztalható, a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően részletes és okszerű indokát adta annak, hogy az adóhatóság megállapításait miért találta jogszerűnek.
- [25] Az alperesi határozat oldalszámának, bekezdésének megjelölésével emelte ki azokat a körülményeket, melyek a felek közötti gazdasági események megvalósulását kétségesse tették, cáfolták. Az adóhatóság nagyon széleskörű bizonyítást folytatott le, és az iratok tartalma mellett az ügyfelek nyilatkoztatása, tanúk meghallgatása, helyszíni szemle, társhatóság megkeresése, kapcsolódó vizsgálat végzése az alvállalkozóknál, mind egy irányba mutattak. Külön kiemelendő alperesi határozat 12 - 14. oldalán szereplő számszaki levezetés,

modellszámítás, amely a jogszerű döntést kétséget kizáróan alátámasztja, tekintettel a számla szerinti teljesítés lehetetlenségét igazoló energia többletfogyasztás - munkaerő hiány - tárgyi eszköz hiány körében megállapítottakra.

- [26] A bíróság nem hagyott megválaszolatlanul kereseti kérelmeket, így kitért az alvállalkozók vizsgálatának, az abban foglaltak mikénti figyelembevételének kérdésére is, (ítélet 3. oldal ötödik bekezdés), azzal, hogy más eljárásban tett adóhatósági megállapítások jogszerűsége jelen ügyben nem kérdőjelezhető meg, érdemben nem vizsgálható. Ugyancsak kitért a bíróság arra, hogy a szlovák megrendelői oldal vizsgálata sem maradt el (ítélet 4. oldal hatodik bekezdés), illetve utalt arra, hogy az EUB gyakorlatával kapcsolatos és az ügyben mellőzött konkrét felvetést a felperes nem tett, (4. oldal hatodik bekezdés).
- [27] A Kúria mindazonáltal számos ítéletében elvi élel kifejtette már, hogy többszereplős láncügyletek esetében az adóhatóságnak joga van a láncban hátrább álló gazdasági szereplők vizsgálatára, és az abból levont következtetések figyelembe vételére az éppen vizsgált adózói eljárásában is. A perben rendelkezésre álló adatok, iratok, bizonyítékok figyelembe vételével helyesen állapította meg az adóhatóság, hogy a számlában foglalt gazdasági esemény az abban írt felek között és módon, az alvállalkozók tekintetében fennálló személyi és tárgyi feltételek hiánya okán, nem mehetett végbe. Ebből következően a számla nem hiteles dokumentum, melyre adólevonási jog nem vonatkoztatható.
- [28] Ugyancsak helyesen utalt az adóhatóság és az elsőfokú bíróság is arra, hogy figyelemmel az ismertté vált körülményekre a társaságok közötti személyi kapcsolatokra, összefonódásokra, okszerűen állítható, hogy a felperes tudott, vagy kellő körülmétekintés mellett tudnia kellett volna arról, hogy csalárd jogügylet részesévé vált.
- [29] Utóbbi megállapítás (a tudattartalom vizsgálata) indokaként - a Kfv.I.35.652/2016/4. számú ítéletében kifejtetteket - a Kúria a jelen perben is irányadónak tekinti és az alábbiak szerint hivatkozik rá:

A Kúria rámutat arra, hogy az adólevonási jog megtagadásának indoka jelen ügyben nem az volt, hogy a gazdasági esemény nem jött létre, hanem az, hogy a gazdasági esemény nem a felek között valósult meg. Az áfa levonási jog megtagadhatóságáról szóló 5/2016. (IX.26.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 2. pontja szerint, ha a gazdasági esemény megvalósult, de nem a számlában szereplő felek között, akkor - a tényállás függvényében - vizsgálni lehet, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna-e az adókijátszásról, adócsalásról.

- [30] Ezt az elemzést az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben elvégezte, kitért az azt igazoló körülményekre és ezzel összefüggésben a Pp. 213. § (1) bekezdésének sérelme sem rögzíthető. Tévesen hivatkozik a felperes a Part Service Srl. (C-425/06) ügyben hozott döntésre, mert abban egy egységet képező ügylet mesterséges felosztásából eredő adóelőny megállapítása volt

a kérdés, melyben utal ugyan a Bíróság a visszaélésszerű magatartás megállapításának feltételeire, de a perbeli esetben az áfa levonás jogszerűségét a Mahagében-Dávid, Tóth és azt követő ügyekben kifejtett elvek mentén, a tudta/tudnia kellett volna teszt alkalmazásával kellett megítélni.

[31] E teszt lényege a következő három pontban foglalható össze: 1) a számla kibocsátója által elkövetett csalásokat vagy szabálytalanságokat megállapító adóhatóságnak – objektív körülmények alapján, és anélkül, hogy a számla címzettjét olyan ellenőrzésre köteleznék, amely nem feladata – kell bizonyítania, hogy e címzett tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy a levonási jog megalapozására hivatkozott ügylet áfacsalás részét képezi, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia (lásd ebben az értelemben: Bonik-ítélet, C-285/11, EU: C:2012:774, 45. pont; LVK – 56 ítélet, C-643/11, EU: C:2013:55, 64. pont).

2) Adott esetben az áfalevonási jogát gyakorolni kívánó adóalanytól az arról való meggyőződés érdekében ésszerűen elvárható intézkedések, hogy az általa teljesített ügyletekkel nem vesz részt az értékesítési láncban korábban eljáró gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban, alapvetően az adott ügy körülményeitől függenek (lásd: Mahagében és Dávid ítélet, C-80/11 és C-142/11, EU:C:2012:373, 59. pont; Jagiełło-végzés, C-33/13, EU:C:2014:184, 37. pont).

3) Az áfalevonási jogát gyakorolni kívánó adóalanyt, amennyiben szabálytalanságra vagy csalásra utaló körülményekről van tudomása, kötelezhetik, hogy a megbízhatóságáról való meggyőződés érdekében tájékozódjon azon másik gazdasági szereplő felől, amelytől termékeket vagy szolgáltatásokat kíván beszerezni. Az adóhatóság általános jelleggel nem követelheti meg ezen adóalanytól egyfelől, hogy az arról való meggyőződés érdekében, hogy a korábban teljesített ügyletekkel kapcsolatban nem történt szabálytalanság vagy csalás, ellenőrizze, hogy az e jog gyakorlásának alapjául szolgáló termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó számla kibocsátója rendelkezik-e a szóban forgó termékekkel, és képes-e azok szállítására, illetőleg hogy hea bevallási és -fizetési kötelezettségének eleget tesz-e, vagy másfelől, hogy e vonatkozásban rendelkezzen iratokkal (lásd ebben az értelemben: Mahagében és Dávid ítélet, C-80/11 és C-142/11, EU:C:2012:373, 60. és 61. pont; Stroy trans ítélet, C-642/11, EU:C:2013:54, 49. pont; Jagiełło-végzés, C-33/13, EU:C:2014:184, 38. és 39. pont).

[32] A Kúria megállapította, hogy az adóhatóság bizonyította az adólevonási jog megtagadására szolgáló objektív tényeket és az elsőfokú bíróság azokat elégségesnek fogadta el. Az elsőfokú bíróság vizsgálta azt is, hogy felperes megtette-e az ésszerű intézkedéseket annak érdekében, hogy felismerje, hogy adókijátszás, illetve adócsalás részesévé válik az érintett ügyletekben. Ezzel kapcsolatos álláspontját is rögzítette, melyet a Kúria oszt. Az adóhatóság és a bíróság eljárása nem ellentétes az EUB állandó ítélkezési gyakorlatával.

- [33] Végezetül rámutat a Kúria, hogy jelen ügyben abban is egyetért az analóg döntésben foglaltakkal, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § harmadik mondatában megjelölt tájékoztatási kötelezettségének valóban nem tett teljes körűen eleget, de ennek az eljárási jogszabálysértésnek úgy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, így nem ad alapot a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére.
- [34] A Kúria rögzíti, hogy az előterjesztett bizonyítékok teljeskörűségét (valamennyi rendelkezésre álló bizonyíték előtárását) maga a felperes állította már az elsőfokú eljárásban is. A felülvizsgálati kérelemben nem nevezett meg, jelölt meg olyan további bizonyítékot, amelyet csak a nem megfelelő kioktatás miatt nem terjesztett elő, de egyébként rendelkezésre áll vagy beszerezhető, melyre egy megismételt eljárásban eredményesen lehetne hivatkozni. Ellenkezőleg a tudattartalom vizsgálatánál ugyanazon bizonyítékok értékelésének elmaradását kifogásolta, mint a gazdasági esemény létrejötte körében előadottak. Az eset összes körülményeire tekintettel a Kúria jelen perben sem tekintette az ügy érdemére kiható súlyos, hatályon kívül helyezést eredményező jogszabálysértésnek a felperes tájékoztatással kapcsolatos hivatkozását.
- [35] Mindezekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapulvételével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [36] *Az általános forgalmi adó levonására csak alakilag és tartalmilag hiteles számla alapján kerülhet sor. Az ügyben eljáró nemzeti bíróság feladata, hogy a hatályos jogszabályok és az Európai Unió Bírósága által kidolgozott teszt alkalmazása útján vizsgálja az áfa levonási jog megtagadásának jogszerűségét.*

Záró rész

- [37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.
- [38] A Kúria a Pp. 270. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerinti perköltség megfizetésére a felperest kötelezte.
- [39] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.
- [40] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. június 21.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng
Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Tergalecz Eszter s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő